

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΤΟΣ 10ο ♦ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 43 ♦ ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1994
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΑΛΑΡΗ 52 ♦ 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ «ΟΧΙ» ΤΟΥ 1940

Λίγες είναι οι χρονολογίες, του διατηρούν στην ιστορία σταθερή τη ζωή κάθε Χώρας και την κάνουν δοξασμένη και πρωτόπορο του πολιτισμού.

Συνήθως περνάει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα κενό από μεγάλα γεγονότα, για να έλθει στην κατάλληλη στιγμή μια χρονολογία, που θα χαρακτηριστεί από τη γεμάτη σε νόημα και αποτελέσματα πράξη, μιας μονάχα στιγμής.

Έτσι, εκείνο το μοναδικό ΟΧΙ, που ελέγχθη με το στόμα του υπεύθυνου Κυβερνήτη για ολόκληρο το Έθνος μας το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940, αυτήν την έννοια έχει ότι, δηλαδή, ανανέωσε τα ψυχικά οχυρά του Έθνους, εναντίον της φθοράς του χρόνου. Είναι αλήθεια, πως το ΟΧΙ εκείνο, στοίχησε στην Ελλάδα πολλά: φλόγες, ερείπια, αίμα, ζωές, πίκρες, απογοητεύ-

σεις..... Τίποτα, όμως, απ' όλα αυτά δεν στάθηκε ικανό να ανακόψει την πορεία του Έθνους και να αλλάξει την ιστορία αυτού του Λαού. Αν του ετίθετο και πάλι το ερώτημα, όπως ετέθη τότε, ΟΧΙ θα ξανάλεγε. Διότι τα τείχη, που υψώνει κάθε φορά εναντίον των συρφετών των οποιονδήποτε κατακτητών, δεν τα κτίζει με πλούτο και ανέσεις, ούτε με φθαρτά υλικά, και δεν κρατάει για τον υπολογισμό της εθνικής του τιμής διβλία λογιστικά. Στη φτωχική αυτή γη της Ελληνικής Πατρίδας, της αγιότερης και ωραιότερης των Πατρίδων του κόσμου, όπου τα φυσικά φαινόμενα έγιναν Θεοί και οι Θεοί έπαιρναν μορφή ανθρώπινη, με ελαττώματα και αδυναμίες, είναι δυνατόν, να παρουσιάζονται, όπως και παντού αλλού, πλήθος και κακίες, γιατί ποτέ ο κόσμος δεν υπήρξε

τέλειος σε όλα. Αλλά μέσα από τις διάφορες κακίες και τα ποικίλα ελαττώματα, που εξ αιτίας αυτών κυλούσαν οι άνθρωποι την πέτραν του Σισύφου, ξεφυτρώνει σε κάθε κίνδυνο μια χαρακτηριστική δύναμη, που σώζει την Πατρίδα μας. Ήταν πολλά τα αμαρτήματα, ίσως θανάσιμα, που είχαμε διαπράξει σε ένα τέταρτο του αιώνα, προτού φθάσουμε στον όρθρο εκείνου του ευλογημένου Οκτωβρίου του 1940. «Σώσον, Κύριε, τον Λαόν Σου....» είχαν ψάλλει οι Ιερείς στις Εκκλησίες έναν μήνα μετά τη Γιορτή της Μεγαλόχαρης, και ένα μήνα, περίπου, προ της καινούργιας Εθνικής Εορτής, της 28ης Οκτωβρίου του 1940. Έτσι, ο Λαός αυτός, ευλογημένος από τον Κύριο του Ουρανού και της γης, σύσσωμος, θγαίνει από το περιθώριό του, και όλοι από του Καθηγητού

του Πανεπιστημίου και του Επιστήμονα μέχρι του τελευταίου Γραφέα και του οδοκαθαριστού, με αισιοδοξία και γέλιο, τρέχουν στο καθήκον, για να αντιμετωπίσουν όρθιοι τους νέους εχθρούς της Ελλάδος, και να τους διώξουν πέρα από τα σύνορά της. Από το ιστορικό Καλπάκι άρχισε το κυνηγητό. Είχε μαυρίσει ο τόπος από τους κοκορόφτερους της Μεραρχίας Φερράρας και των πολυάριθμων πυροβολαρχιών του εχθρού. Ο κάμπος στους πρόποδες του Καλπακίου ήταν σπαρμένος με πολυάριθμα άρματα μάχης. Ο στρατός μας δεν είχε κανένα. Αλλά ο εχθρικός όγκος, θερίστηκε κυριολεκτικά από τις εύστοχες βολές του ελληνικού Πυροβολικού και από την γενναίαν επίθεσιν των Ελλήνων Αξιωματικών και

► Συνέχεια στη 2η σελίδα

Διάφορα περιοδικά και εφημερίδες της πατρίδας μας δεν εκπροσωπούν, δυστυχώς, σήμερα την έννοια της τετάρτης εξουσίας που λέγεται ΤΥΠΟΣ, αλλά διάφορα οικονομικά, θρησκευτικά και τοιό πολύ πολιτικά συμφέροντα. Διαβάζουμε τα εξής καταπληκτικά:

Σ' ένα αμερικάνικο πανεπιστήμιο έβαλαν ένα ρομπότ ν' απευθύνει τον αποχαιρετιστήριο λόγο στους αποφοίτους του. Ανάμεσα στα τόσα άλλα είπε και τα εξής: «Και να έχετε πάντοτε υπ' όψη σας ότι εγώ είμαι μόνον μια επέκταση του σώματός σας....».

Αυτά να βλέπουν αυτοί που τηρίζουν απεριόριστη αισιοδοξία στις καινούργιες δυνατότητες του τεχνικού πολιτισμού και τους υλιστές, για μας όμως που πιστεύουμε ότι πίσω από τη μηχανή στέκει πάντοτε ο άνθρωπος και το πνεύμα του που του το δώρησε

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΘΛΙΒΕΡΟΙ ΕΞΕΠΕΣΜΟΙ

ΤΟΥ ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

ο Θεός πάντα για αγαθά και ειρηνικά έργα είναι άλλο πράγμα.

Σ' ένα χωριό της Γιουγκοσλαβίας σκότωσαν ένα νέο είκοσι τριών ετών τη νύχτα στο κρεβάτι που κοιμότανε απ' το ανοιχτό παράθυρο χωρίς κανέναν απολύτως λόγο. Περίπου χίλια άτομα συνόδευσαν τον χριστιανό νέο στον τάφο του. Ένας από τους πρώην καθηγητές του είπε αποχαιρετώντας τον αυτόν τον συνταρακτικό λόγο: «Αισθάνομαι τώρα ένοχος που δεν σου έμαθα την αγριότητα της ζωής».

Θλιβερό το κατόντημα της σημερινής κοινωνίας, όταν φθά-

νουμε να αισθανόμαστε ενοχή που δεν διδάσκουμε στα παιδιά μας την αγριότητα της ζωής.

Χάθηκαν λοιπόν τα λόγια του Χριστού μας «Αγαπάτε αλλήλους και ειρήνη εν τη γη». Έγινε ο κόσμος τόσο σκοτεινός και μαύρος και δεν βλέπει το καλό. Αληθινά εγώ δεν το πιστεύω.

Σ' ένα περιοδικό της Καλαμάτας διάβασα το παρακάτω χαρακτηριστικό σημείωμα:

«Ενώ επί θύρας είναι η λειτουργία ένδεκα καζίνων σε διάφορα σημεία της Ελληνικής επικράτειας (εδώ μπορώ ανεπίσημα να σας πληροφορήσω ότι ένα καζίνο

θα γίνει στην περιοχή του Πωγωνίου), παράλληλα με τα τόσα... ξυστά, λόττο, προτο, εθνικά, λαϊκά λαχεία, προπό και ονκ κέ-στι αριθμός, τώρα τελευταία προστέθηκε και ο ΤΥΠΟΣ στο χορό της Θεάς Τύχης». Μη Θεέ μου χειρότερα!! Και διαβάζουμε: «Θα μοιράσουμε 200 εκατομμύρια στους τυχερούς». «Έχουμε να δώσουμε ένα πολυτελέστατο διαμέρισμα στην Κρησιόα». Εδώ πρέπει να υπολογίσετε τα ένθετα περιοδικά, τα κουπόνια, τις δισκέτες κ.τ.λ. Και όλα αυτά για ν' ανεβάσουν τις πεσμένες κυκλοφορίες τους. Οι Έλληνες θα αγοράζουν τις εφημερίδες όχι πλέον για να ενημερωθούν, αλλά για να παίξουν με την ελπίδα του κέρδους. Και διερωτάται κανείς: η Πολιτεία τι κάνει σ' αυτόν τον κατήφορο της παρακμής; Δυστυχώς, η Πατρίδα κοιμάται!

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Από τον φίλο μου και καλόν πατριώτη Αχιλλέα Μάρη έλαβα τα παρακάτω κείμενα για το Γλωσσάριό μου τα οποία τα δημοσιεύω αντούσια και τον ευχαριστώ πολύ που βοηθάει με κάθε τρόπο την προσπάθειά μας αυτή για την έκδοση της εφημερίδας μας.

- Δεν δουριέται: Δεν υποφέρεται
- Μουστερή: ο πελάτης
- Μπανταξής: ο κακοπληρωτής
- Κάκοικα καρύδια: Δεν καθαρίζονται εύκολα
- Άρχισε την παραβάντζα: Άρχισε την μουμουριά
- Έχει γερό πορτομανέ: Γερό πορτοφόλι
- τον ξεσοκιάσαν: του πήρανε όλα τα ρούχα
- Γκάνιαξε το παιδί: Κλάμα δυνατό
- τί τζιαονάς: τί ξεφωνίζεις
- Στρώερας: ο πάσαλος στο κέντρο του αλωνιού
- Κάπου μυρίζει κέρμα: ψόφιο ζώο
- Τζιέρμπος: ο αετός
- Μπράτ, τον ξεντούρισε απ' το Γιατάκι: Πετάχτηκε ο λαγός απ' τη φωλιά του και βγήκε στο ξαγκούσιο, στο ξέφωτο

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ «ΟΧΙ» ΤΟΥ 1940

→ Συνέχεια από την 1η σελίδα

Στρατιωτών, υπό την καθοδήγησιν του ήρωα Στρατηγού Καταισιμήτρου. Και εδώ καθάρ, επαληθεύτηκε το του Προφητάνακτος Δαυίδ, στον 19ο Ψαλμό του: «οὔτοι ἐν ἄρμασι και οὔτοι ἐν ἵπποις, ημεῖς δε ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθώμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν και ἔπεσαν, ημεῖς δε ἀνέστημεν και ἀνωθρήκμεν».

(Αὐτοὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μας, ἐπετέθησαν ἐναντίον μας με ἄρματα, πολεμικὲς ἄμαξες και με ὁρμητικὸ και ἀσυγκράτητο ἱππικὸ, και το ἔθνος μας ἐστήριξε τις ἐλπίδες του στον Θεό, ὅτι με την προστασία του θα ἀναδειχθεῖ ἐνδοξο και μεγάλο. Και ἔτσι, αὐτοὶ περδουκλώθηκαν και ἔπεσαν κατὰ γῆς, ταπεινωμένοι και νικημένοι, ἐνῶ το ἔθνος μας στάθηκε ὀρθιο, προχώρησε στον ἀνηφορικὸ δρόμο της δόξης του 1940, ἀναδείχθη ο νικητὴς, συναρπάζοντας γύρω του τη λάμψη, που καταυγάζει αἰῶνες την ἱστορία της ἀνθρωπότητος. Οἱ υπερλασπιστές του 1940 δεν εἶχαν μηχανήματα, οὔτε ἀτομικὰ ὅπλα, εἶχαν, ὅμως, ἓνα ἄλλο ὅπλο πιο δυνατό ἀπὸ τα ὅπλα και μηχανήματα του

- Η θειάκω ἔκανε σαβανιάρια: Εφτιασε πίδα
- Πά-πά έγινε σουργούνι: Έγινε ρεζήλι

Και παρακάτω σε υστερόγραφο γράφει:

«Οἱ μῆνες στην Ἠπειρωτικὴ μας διάλεχτο: Θεωρῆς=Ιούνιος, Αλωνάρης=Ιούλιος, Τρυγητής=Αύγουστος, Χεινὸπωρος=Σεπτέμβριος, Αἰδημητής=Οκτώβριος, Αξιάρχης=Νοέμβριος και Ἀνδρεῖας ο Δεκέμβριος.

Και προσθέτω και ἐγὼ μερικὰ για να συμπληρωθεῖ ἡ στήλη τῆς εφημερίδας μας.

- Δάργλειος: Λοιμώδης νόσο με πολὺ μεγάλο πυρετό
- Δαυλί: Μικρὸ ἀναμένο ξύλο
- Δεκανίκι: οἱ σημερινὲς πατερίτσες
- Δερβέναγας: Ἀρχηγὸς Τούρκων ἐνόπλων ἄνθρωπος τύραννος, σατράπης
- Εἰρκτή: Φυλάκιση πέντε ἕως δέκα χρόνια
- Ζιζές: Ελαφρὺ πλεχτὸ πουλόβερ χωρίς μανίτσια
- Λαζριντί: Συνομιλία, κουβεντολόι.

Και ἐδῶ τελειῶνω το δικό μου λακριντί, διότι ἀρκετὰ σας ἔχω κουράσει. Γεῖά σας.

ἀντιπάλου, πιο ἀποτελεσματικὸ και με πιο μεγάλο βεληνεκές. Εἶχαν την ἀρετὴ, που περικλείει μέσα της την φιλοπατρία και την ἀγάπη και πίστη στον Ἀρχηγὸ της Εκκλησίας μας. Αὐτὴ ἦταν το ξεχείλισμα της 28ης Οκτωβρίου του 1940 και ἡ δύναμη αὐτοῦ του ὅπλου, της ἀρετῆς, ἔφερε το ξέσπασμα κάθε ἐλληνικῆς ψυχῆς, ἐκεῖνο το ἱστορικὸ πρῶνὸ του Οκτωβρίου του 40.

Και το δίδαγμα ἀπὸ τον ὀρθο αὐτῆς της ἱστορικῆς ἡμέρας, εἶναι, πως αὐτὴν την ψυχὴ την ἐμπλουτισμένην με την ἀρετὴ ἐκείνων των Ἑλλήνων, προσκαλούνται: και ἡ σημερινὴ γενιά, και οἱ ἐπερχόμενες, ἀπὸ τον μεγαλύτερο, ὡς τον μικρότερο, να διατηρήσουν «ἀσπίλον, ἀμόλυντον, ἀφθονον, ἀχραντον, ἀγνήν», ζητούντες πάντοτε την βοήθεια και προστασία Κυρίου του Θεοῦ και της Υπερμάχου Θεοτόκου, με την βεβαιότητα, ὅτι με αὐτὲς τις προϋποθέσεις, οἱ νέοι μας θα γυρίζουν ἀπὸ τα πεδία των μαχῶν, εἴτε ἐθνικῶν εἴτε και ἀτομικῶν, πάντοτε, ὡπως λέει ο ποιητὴς, «στεφανωμένοι με της νίκης τα κλαδιά».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἅγιος Δημήτριος-Ἀρτα

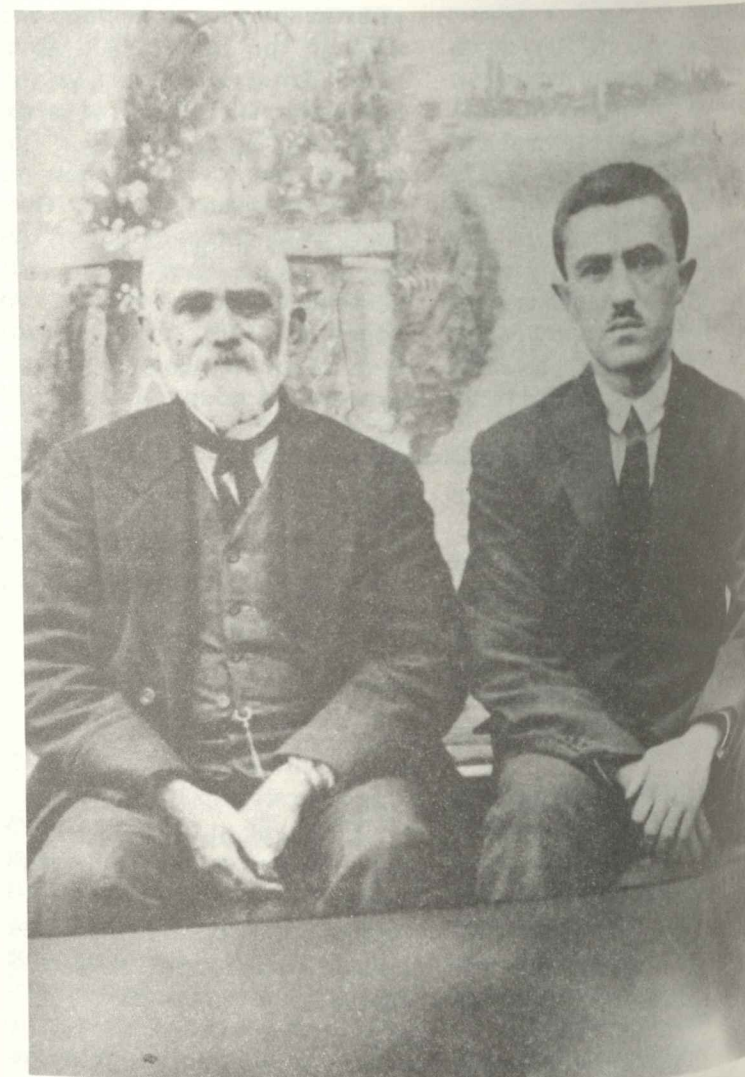
Μερικά χρόνια πριν...

Στο φύλλο του Ιουνίου 1994 δημοσιεύσαμε φωτογραφία με τη λεγόμενη: Στον Ἅγιο Χριστόφορο με τον Παπα-Γιώργη.

Την ξαναδημοσιεύουμε με λεπτομερὴ ἀναφορά στα ὀνόματα των πατρῶν του παπα-Γιώργη ευρισκομένων. Αὐτοὶ εἶναι: Ἀλεξάνδρα Χριστοῦ Σούλα με το γιὸ της Δημήτρη, ο Λευτέρης Φωτόπουλος με στολή σὺν φύλακα.

Ζητοῦμε συγγνώμη για την παράλειψη.

Ενθύνιον Τσαμαντὰ Φιλιάτων.

Ιούλιος

Ο αείμνητος ἄνθρωπος, ἐπιστήμων, Δολιωτῆς, Χρῆστος Δημητρίου, ἰατρός, μετὰ τον αειμνήστου Μῆγα ἐνεργετὴ γενέτειρας και ἀντιπάλου, ἐξαίρετος ἐπιστήμων Χαρίλαος Χρῆστου Ζωΐδης, οφθαλμίατρος, Ο ἀφιερῶσας εἰς την γενέτειρά του το Οστεοφυλακεῖον και το Εργαστήριο

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΔΟΛΟΥ ΤΟΥ 1875

Κων/τίνου με τόπο διαμονῆς Κων/πολη. Ἄλλα στοιχεῖα δεν υπάρχουν.

20. Βούκουρης Γεώργιος υἱοὶ του Κώστας Φώτιος AMA 20, 21 Α.Δ. 1912=88=εγγονὴ Ἑλένη

Οικογένεια που τελευταίος ἀπόγονος ἦταν ἡ Ἑλένη Μηχαῖλ. Μπουκουρη σύζυγος Χρήστου Τόμου που ἀπεβίωσε πρὸ 7-8 ἐτῶν ἀπόγονοι δεν υπάρχουν οἱ μακρινοὶ κληρονόμοι κατὶ φρόντισαν να πάρουν.

Το σπίτι ἀκατοίκητο σε ἐτοιμόρροπη κατάσταση.

22. Μούστος Μαργαρίτης ἀδελφὸς του Κώστας AMA 22 ΑΚΦ 22

Α' Οἱ ἀπόγονοι του Μαργαρίτη Μούστου τα 3 ἀγῶρια του που ἐδημιούργησαν δικές τους οικογένειες ο καθένας

1. Ἰωάννης Μουστόπουλος ἀριθ. 82 Δημοτολογίου 1919 μπήκε σῶγας στον Κύρου Παπαδημητρίου και ἀπόγονοι του στα Γιάννενα και Ἀθήνα ἀριθ. Δημοτολογίου 82

2. Γεώργιος Μούστος ἀγόρασε το μισὸ σπίτι Καρακίτσου που κἄπκε και στα τελευταία το ξανάχτισε ο γιὸς του που περνᾶει σ'αὐτὸ ἓνα μεγάλο κατὰ διαλείμματα χρονικὸ διάστημα κάθε χρόνο (ἀρ. Δημ. 84)

3. Βασίλειος Μούστος ἀρ. Δημ. 83. Η οικογένειά του ἐξῆρε ἓνα μεγάλο διάστημα στο πατρικὸ του σπίτι και οἱ ἀπόγονοι τῶρα ζουν στην Ἀθήνα.

Το σπίτι του Μαργαρίτη Μούστου πωλήθηκε στο Χρῆστο Κωσταρά που το διατηρεῖ σε πολὺ καλὴ κατάσταση.

β. Ο ἀδελφὸς του Μαργαρίτη Μούστου Κώστας Μούστος μπήκε σῶγαμπρος στον Θυμιανῶτη με ἀπογόνους τον Παναγιώτη και Δημήτρη Μούστου που οἱ δῶκοι τους ἀπόγονοι υπάρχουν στην Ἀθήνα κατ' αὐτὸν ο Λευτέρης με τὴ φαμίλια του το μισὸ σχεδὸν χρόνο του περνᾶει στην Ἀθήνα και τον ὑπόλοιπο στο Δολὸ.

23. Γατζῆς Κώστας ἀδελφὸς του Παναγιώτη AMA 22 ΑΚΑ 24

Δεν υπάρχουν στοιχεῖα για την οικογένεια αὐτή, ἐκτὸς του ὅτι ἀπέναντι ἀπὸ το σπίτι του Μ. Μούστου (σήμερα Χρ. Κωσταρά) στο χεῖλος της χαράδρας που κατεβαίνει ἀπὸ την Ἁγία Μαρίνα εἶχε το σπίτι του και μέσα στο λάκκο στα «σκέμπια» εἶχε τα μαντριά του ο Γατζῆς και που τάλεγαν αἱ ἀκόμα τα λένε «Μαντριά του Βασίλη Γατζῆ». Κι ὅταν οἱ Γα-

τζαῖοι χάθηκαν εἶχε τα μαντριά ο Νάσιο Κούλας.

24. Κουνάβος Ἰωάννης (Στόλης) AMA 23 ΑΚΦ 25 ἀριθ. Δημοτολογίου 1919 115

Στα ἐτῆ 1879-1883 με το ὄνομα Κουνάβος και ἀπὸ το 1884 με το ὄνομα Στόλης Ἰωάννης.

Στον ἀριθμὸ 59 του Δημοτολογίου 1919, ἀναγράφεται ἡ Κουνάβου Ἑλένη 1862.

(Συνεχίζεται)

ΟΡΕΚΤΙΚΑ-ΕΠΙΔΟΡΠΙΑ-ΦΡΟΥΤΑ

(Και τα παλιά τα χρόνια)

ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΓΟΥΝΗ

Εἶχε κάθε ἐποχὴ και στο χωριὸ καίτις δικές της χάρες. Κι ἦταν αὐτὲς χάρες και χαρές κι ἀπολαυστικές στιγμές ξεχωριστὲς ἀπὸ τις ἄλλες της καθημερινότητας.

Ύστερα ἀπὸ τα πρωτοβρόχια του χιόνιπάρου και με τα πρῶτα ὀργώματα και σπάρσιμο των χωραφίων, ὅταν τελειῶναμε το σχολεῖο το μεσημέρι κατηφορίζοντας τα παιδιὰ του Τσι-αίργιου, κι εἰμασταν κάμποσα ὅτε πριν πάμε στα σπίτια μας ἔακριζαμε στα νιοσκαμένα χωράφια πάνω ἀπὸ τὴ Μούρσα για να πάρουμε τα ὀρεχτικά μας πριν πάμε στο σπίτι μας για το μεσημεριανὸ φαγητό.

Και σκύβοντας τὴ μέση μας, ρίχναμε στην πλάτη μας το σακούλι με τα βιβλία μας, σγκορίζαμε το νιοσκαμένο χῶμα με τα δάχτυλά μας και ψάχναμε να βρούμε κασιού-πουρδες.

Τί εἶναι αὐτές; Οἱ κασιού-πουρδες ἦταν μικροὶ κόνδυλοι, σαν πατάκια, σαν ἓνα μεγάλο λεφτόκαρο ἢ ἓνα μικρὸ καρύδι, με σκούρα πρὸς το καφὲ πέτσα (φλούδα) και με ἓνα ὀσάκα τους ἦταν κατὶ μεταξύ πατάτας και ραπανιού και τρώγονταν ευχάριστα (ἀπὸ το τίποτα που δεν ὑπῆρχε) ἀφου πρῶτα με τα χέρια σκουπίζαμε τα χῶματα, τις τρίβαμε στο ποταμί μας και φροντίζαμε με τα νύχια μας να βγάλουμε τὴν πέτσα τους.

Εἶτσι παίρναμε σχεδὸν κάθε μεσημέρι μιὰ «πλάσι» τα χωράφια πάνω ἀπὸ τὴ Μούρσα και φτάναμε μαζί τους ἀπὸ τὴν Τζέτη και ὡς τὴν Παλιόμουρσα.

Δεν ξεμαρκάναμε και πολὺ γιατί ἀπὸ το σπίτι μας φωνάζανε κι ἐπερτε και χαρχαρέτ αν ἀργούσαμε.

Τὴν ἀνοιξὴ τα ὀρεκτικά μας ἦταν μιὰ μεγάλη ποικιλία ἀπὸ χορταρικά που τα τρώγαμε ζωντανὰ ἐκεῖ ἐπὶ τόπου. Κι ἦταν αὐτά: τα ξυλλάπατα, οἱ πατσιαλιάκοι, οἱ μαγκούτες, τα σκαντζικά κλπ.

Μαζεύαμε και μπουρνταίνες, ἀλ-

λά αὐτὲς τις τρώγαμε ψητές στη χόβολη, ἢ τηγανιτὲς με λάδι αν ἦταν πολλές και τότε αποτελούσαν ἓνα καλὸ προσφάι.

Στα μεζεκλίκια μας ἦταν και τα σαλιγκάρια οἱ σίλιμοι ὅπως τους λέγαμε που ψημένοι στη χόβολη ἦταν ἓνας νόστιμος μεζὲς ἀλλὰ λίγο σκληρὸς.

Και στο ψήσιμο τους τραγουδούσαμε:

Σίλιμε καλόγερε βγάλ' τα κέρατά σου

πέθαν' ἡ γυναῖκα σου και κλαῖνε τα παιδιὰ σου

Δεν ἔχουμε μόνο τα ὀρεκτικά μας ἀλλὰ κατὰ το φαγητὸ που ἦταν ψωμί με προσφάι, (φασοῦλια, φακές, τραχανάς, τυρὶ και πολλές φορὲς ψωμί με ψωμί με καρύδια, εἶχαμε και τα ἐπιδόρπιά μας. Στα παραδόρμια και καθένα στον καιρὸ του τρώγαμε τα λαγόμελα, τα βατόμουρρα τα κράνα.

Κι ἀπ' τα ὀπωροφόρα τρώγαμε κεράσια, μούρες, κόμπουλα, ἀχλάδια, γκιόσινα γκόρρα, μήλα σούρβα στα φύλλα καρύδια, ἀμύγδαλα και ὀχι μόνο ἀπὸ τα δικά μας ἀλλὰ και τα ξένα.

Κι αὐτὰ τα ξένα με προσοχὴ για το φόβο του ντραγάτη (του μπεξή, του ἀγορφυλάκα) που δεν τῶχε σε τίποτα να μας ρεζιλεύει και να μας κουβαλήσει στο μεσοχώρι με τις κλάρες της κερασιάς ἢ της ἀχλαδιάς στο λαϊμὸ μας και να γίνουμε «σουργούνι των σκυλιῶν» μπροστὰ στους ἀνδρες που μπορεῖ να ἦταν και κάποιοι στενοὶ ἢ μακρινοὶ συγγενεῖς μας, χῶρια που θα σπάσει κι ἡ κρανιά του δάσκαλου τὴν ἄλλη μέρα, στα χέρια μας κι ἀκόμη κι ἀπὸ τον πατέρα ἢ τὴν μάνα μας ὅταν ντροπιασμένοι θα γυρίζουμε στο σπίτι μας σα βρεγμένους γάτες.

Αὐτὰ για σημερα για τους παλιούς να θυμούνται τα παλιά μας και για τους νεώτερους να ρυθύνουν και να μαθαίνουν πως περνούσαμε εμεῖς και ποῖες χαρές και ἀπολαύσεις εἶχαμε στην ηλικία τους.

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ 94»

Πλούσιο σε πολιτιστικές εκδηλώσεις το φετινό καλοκαίρι.

Με τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ 94» παρουσιάσαμε ένα πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων που ανάγκασε τα γειτονικά χωριά —και όχι μόνο— να μας επισκέφονται συχνά να μας θαυμάζουν και να εισπράτουμε πολλά συγχωριτάρια.

Ήταν το μοναδικό χωριό που παρουσίασε 1ο Λαϊκή συναυλία, 2ο Θεατρική παράσταση, 3ο Αγώνες τάβλι και 4ο το παραδοσιακό «Δολιώτικο τραπέζι».

Η μια εκδήλωση συναγωνίζονταν την άλλη σε επιτυχία. Όλα φανέροναν νοικοκυροσύνη, άρτια οργάνωση και τέλεια εξυπηρέτηση. Δείξαμε για μια ακόμη φορά πως με την αγάπη και συνεργασία που μας διακρίνει μπορούμε και κάνουμε θαύματα.

ΠΑΛΙ ΘΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗΣΕΙ

Με το στόμα ανοιχτό έμειναν όσοι για πρώτη φορά επισκέφτηκαν τις εγκαταστάσεις του Φόρη Κωσταρά. Ιδιαίτερα το βράδυ της συναυλίας το θέαμα ήταν μαγευτικό και η οργάνωση τέλεια.

Ομάδα παιδιών είχε αναλάβει την τοποθέτηση των αυτοκινήτων σε ειδικό διαμορφωμένο «PARKING» στα χωράφια του τσαϊριού, άλλη τακτοποιούσε τους επισκέπτες, άλλη τους προσκεκλημένους, γκαρσόν εξυπηρετούσαν τις παραγγελίες, μέσα σ' ένα φαντασμαγορικό θέαμα, γεμάτο φως και χρώμα. Πάνω από δυο ώρες μας καθήλωσε στη θέση η μουσική και τα ωραία τραγούδια της παρέας του Πολυκαντρινιώτη.

Όλοι έφτυαν ενθουσιασμένοι. Δε γνωρίζουμε για του χρόνου τι μας ετοιμάζει ο Φόρης αλλά πιστεύουμε πάλι θα πρωτοτυπήσει.

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Την πρώτη επιτυχημένη εκδήλωση της συναυλίας, ακολούθησε η θεατρική παράσταση. Έπειτα από πολλά χρόνια και πάλι φιλοξενήσαμε στο χωριό το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Ιωαννίνων με την παράσταση «Λοκάντιρα». Ήταν μια καλοπαιγμένη και προσεγμένη παράσταση που δόθηκε με ιδιαίτερη χάρη και φινέτσα από το θέατρο.

Η μεγάλη προσέλευση του κόσμου, το χειροκρότημά τους, καθώς και οι κριτικές που ακούστη-

καν μετά το έργο, έδειξαν τη μεγάλη επιτυχία που είχε.

Ενθουσιασμένοι επίσης έμειναν και οι ηθοποιοί και οι υψύθυνοι του θιάσου τόσο από το κοινό όσο και από το χώρο της παράστασης (στο χώρο του Φόρη Κωσταρά) και πήραν μαζί τους φεύγοντας τις καλύτερες εντυπώσεις ανανεώνοντας το ραντεβού για το επόμενο καλοκαίρι.

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Πολύ μεγάλη επιτυχία —όπως εξάλλου αναμενόταν— είχε και το «Παραδοσιακό τραπέζι». Πραγματικά κάθε χρόνο και καλύτερα. Πάνω από 300 άτομα έφαγαν τους πλούσιους μεζέδες και το νόστιμο πιλάφι. Η άρτια οργάνωση σε συνδυασμό με την ταχεία εξυπηρέτηση και τα νόστιμα φαγητά ήταν τα στοιχεία της επιτυχίας. Και όλα αυτά οφείλονται στη μεγάλη συμμετοχή και βοήθεια των νέων μας. Τους αξίζουν, για μια ακόμη φορά, πολλά συγχωριτάρια. Η παράδοση λοιπόν συνεχίζεται.

Εκτός των χωριανών μας στο τραπέζι πήραν μέρος και πολλοί φίλοι από τα γύρω χωριά.

Αξίζει να αναφέρουμε η μεγάλη παρέα από τις Ποντιακές συνοδευόμενη από το φίλο και συνεργάτη Δημήτρη Βάρδη, επίσης από το Σταυροσταδί, τις Δουμάδες, την Παγωνιανή, το Δελβινάκι καθώς και μια μεγάλη παρέα Πολυτσίαντες.

Όλοι γλάντησαν και διασκέδασαν μέχρι το πρωί όμορφα και πολιτισμένα, όπως ταιριάζει στο Δολό με όργανα από τη Βόρεια Ήπειρο και τραγουδιστή το δικό μας Βαγγέλη Ντάκα.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΒΛΙ

Η μόνη από τις εκδηλώσεις που δεν κίνησε το ενδιαφέρον και δε βρήκε ανάλογη ανταπόκριση, ήταν οι αγώνες τάβλι.

Ελάχιστη η συμμετοχή. Μόνο ο Γιώργος Κωσταράς με το Γιάννη Κούρο μονομάχησαν σ' έναν ενδιαφέροντα αγώνα με νικητή το Γιώργο. Πιο τυχερό και λίγο πιο έμπειρο παραδέχτηκε ο αντίπαλος το νικητή και του έδωσε συγχωριτάρια.

Αυτό ήταν και το τελευταίο μέρος των εκδηλώσεων για το «ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 94».

Ευχόμαστε του χρόνου να συνεχιστούν και να πλουτιστούν με περισσότερες πρωτότυπες ιδέες. Περιμένουμε και τις δικές σας

προτάσεις και σκέψεις ώστε και του χρόνου να είμαστε και πάλι στην επικαιρότητα.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στο Δολιώτικο τραπέζι οι συνδαιτυμόνες εκτός από το πλούσιο γεύμα και την ωραία μουσική που απόλαυσαν είχαν τη χαρά να πάρουν και σαν δώρο ένα χάριτη της επαρχίας Παγωνίου, έργο και προσφορά στο Σύλλογο του εκλεκτού χωριανού και συνεργάτη μας Ελευθέριου Κουβαρά.

Ήταν ένα χρήσιμο δώρο που το δέχτηκαν όλοι με χαρά και ικανοποίηση. Εκφράζουμε και δημόσια τις θερμές ευχαριστίες μας στον κ. Λευτέρη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

Το «Δολιώτικο τραπέζι» εκτός από τη μεγάλη επιτυχία που είχε σαν εκδήλωση είχε και οικονομικά οφέλη. Οι κόποι μας ανταμείφθηκαν. Ο οικονομικός απολογισμός που έγινε από την επιτροπή βρήκε:

α) Έσοδα δρχ. 579.000
β) Έξοδα » 181.500
γ) Καθαρό υπόλοιπο 397.500

Προσφορά από τα μέλη της επιτροπής για στοργυλοποίηση του ποσού 2.500

Γενικό καθαρό σύνολο 400.000

Για την καλύτερη διάθεση του ανωτέρου ποσού (400.000 δρχ) συγκεντρωθήκαμε όλοι οι χωριανοί στο καφενείο να συζητήσουμε και από κοινού να βούμε το αναγκαίο έργο που πρέπει να γίνει. Στη συζήτηση που ακολούθησε πληροφορηθήκαμε πως στο ποσό αυτό πρέπει να προσθέσουμε 100.000 δρχ., προσφορά του Χριστόφορου Βελόκα και 1.000 δολάρια προσφορά της Αδελφότητας Αμερικής εκπροσωπημένης από τον πρόεδρό της Αντώνη Λατσούνα και το Νίκο Διαμαντούκο. Έτσι το ποσό αυξήθηκε σημαντικά.

Στη συνέχεια ακούστηκαν διάφορες προτάσεις που συνοψίζονται σε τέσσερες.

1η Κατασκευή αποθήκης, 2η Τοποθέτηση αναμεταδότη κεραίας τηλεόρασης στην Παγωνιανή για τη λήψη ιδιωτικών καναλιών, 3ο Μόνιμος Φωτισμός στο μεσοχώρι και 4ο Γήπεδο μπάσκετ για τα παιδιά. Μετά από συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων επικράτησε η κατασκευή αποθήκης απαραίτητης για τη συγκέντρωση του υπάρχοντος υλικού (τραπέζια, καρέκλες, οικιακά σκεύη, ξύλα για το καφενείο το χειμώνα κ.λ.π.).

Σαν τόπος ορίστηκε το ανατολικό τμήμα του αλφειού χωριού που ευδοθούν τα σχέδιά του για να τα δυο σκαλοπάτια. Την εκτέλεση και επίβλεψη του έργου αναθέσαμε σε επιτροπή αποτελούμενη από τον πρόεδρο Σπύρο Κούρο, τον Γιώργο Ντόνη, Γιάννη Φωτόπουλο και Τάκη Τζόβα.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στην ολοκλήρωση του έργου.

ΟΙ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ

Εκμνησνίζονται οι αποπλανημένοι όταν υπάρχει αγάπη και νοσταλγία να επισκεφτείς αγαπημένα σου μέρη και πρόσωπα.

Αυτό επιβεβαιώνεται, τα τελευταία καλοκαίρια, με την καταπληκτική επιτυχία.

Πρόκειται για το Εστιατόριο-μας ιδιαίτερα από μακρινές χωριές όπως από την Αμερική, όπου ήταν τους πλούσιους και καμαριεμένους μεζέδες του.

Εκτός από τους μόνιμους μαθητές των Παιδικών και σα-Βάσος Διαμαντούκου, προσέβηκαν και άλλοι τακτικοί όπως ο Νίκος, ο Αντώνης Λατσούνης, ο Χριστόφορος Βελόκας και ο Χάρης Ζέρβας με πλάκα και στο συζυγό του η Αννούλα Ράπτη.

Εφέτος και μετά από πολλούς κρεάτων, όλα φρέσκα και νόστιμα μας επισκέφτηκε η Λίλη. Γρήγορα το έμαθαν οι κα-του Διαμάντη με το συζυγό και παραγάδες και κάθε βράδυ γιό της Μάνθο, η Ρίτα Διαμαντούκου με την εγγονή της, επίσης η γρη του Παύλου και η εγγονή του Νίκου Διαμαντούκου.

Περάσαμε πολύ ωραία μέρες με την ενδιαφέρουσα παρέα τους. Είδαμε το ενδιαφέρον μερτέρτεσες λοιπόν γυναίκες το κα-την αγάπη που έχουν για τη γει-τειρά τους. Συζητήσαμε για την τρέχοντα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό, πήραν θέση και έδειξαν κατανόηση και ενδια-φέρον. Χαίρομαστε και συγκατα-στε πραγματικά όταν γνωρίζου-τέτοιους ανθρώπους. Πρέπει να ξεχάσουμε και τους περι-νομε με αγάπη.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

Πριν ακόμα απορροφηθούμε όλα τα χρήματα του προγράμματος «LEADER» κατέφθασε το πακέτο.

Στο νέο αυτό πακέτο εκτός από ενδιαφερομένων φίλων Κωσταρά και κοινότητας οι οποίοι ζήτησαν νέα χρηματοδότηση για συνέχιση των εργασιών, παρουσιάστηκε και νέος ενδιαφε-μενος με ιδιαίτερα εντυπωσιακή πρόταση. Πρόκειται για τη Δη-μοτική Μελέτη.

Η ενδιαφέρουσα αυτή προ-ση ανήκει στον χωριανό μας

ΠΟΛΥΤΣΙΑΝΙΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Σωστό πανηγύρι, με δημοτικά όργανα και πλούσιο τραπέζι, έκαναν οι Πολυτσίαντες στο Δολό.

Μετά από τα γνωστά γεγονότα του Μπερίσα και μη μπορώντας να επισκεφτούν το χωριό τους για να γιορτάσουν με τους συγχωρι-νούς τους το πανηγύρι, αποφάσι-σαν να το γλεντήσουν στον Φόρη.

Μια μεγάλη παρέα —50 άτομα— ξεκίνησαν από τα Γιάννενα, όλοι Πολυτσίαντες την καταγω-γή, αλλά σήμερα κάτοικοι Ιωαννί-νων, Αμερικής και μερικοί Πολύ-τσαντες με τη συνοδεία Βορειο-ηπειρώτικης ορχήστρας γλάντη-σαν και γιόρτασαν το πανηγύρι τους μέχρι τα ξημερώματα με χο-ρούς και τραγούδια (κιντόγια).

Στη μεγάλη αυτή παρέα πήρε μέρος και ο Πολυτσίαντης γα-μπρός μας Χρίστ. Γιάνναρος με τη Γόνη. Τους ευχαριστούμε για την τιμή που μας κάναν να διαλέ-ξουν το χωριό μας γι αυτή τους την εκδήλωση και τους ευχόμαστε του χρόνου να γιορτάσουν στο χωριό τους. Στο δε Δολό να καθιε-ρώσουμε μια Πολυτσίαντική βραδιά.

ΠΡΟΣ ΤΗ «ΔΩΔΩΝΗ»

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ιω-αννίνων αισθάνεται την υποχρέω-ση και δημόσια να ευχαριστήσει την Αγροτική Βιομηχανία, Γάλα-κτος Ηπείρου «ΔΩΔΩΝΗ» για την προσφορά των 100.000 δρχ, προκειμένου να συμμετάσχει στα έξοδα της Θεατρικής Παράστασης από το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Ιωαννίνων, στο χωριό μας. Χάρη στην ενίσχυση αυτή, μπορέσαμε και πραγματοποιήσα-με την θεατρική μας εκδήλωση.

Τιμή το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας αυτή η χειρονομία και δείχνει το ενδιαφέρον της και για την πολιτιστική ανάπτυξη του Νομού μας. Και πάλι τους ευχα-ριστούμε θερμά.

ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ανυπαξία κατάλληλου γη-πέδου μπάσκετ και ποδοσφαίρου, αναγκάζουν τους νέους του χω-ριού μας να παίζουν εκτός έδρας, με αποτέλεσμα να χάνεται η δυναμι-κότητα της ομάδας και οι ήττες να είναι πιο συχνές. Αυτό συνέβη το καλοκαίρι.

Δίκαια λοιπόν διαμαρτύρο-νται οι νέοι αλλά λύση δεν υπάρ-χει. Η πολιτεία δε διαθέτει ανάλο-γη βοήθεια οπότε απομένει η

ιδιωτική πρωτοβουλία.

Δυστυχώς με τα σημερινά δε-δομένα δε βλέπουμε φως στο τούνελ.

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Άχρωμα τα φετινά πανηγύρια, χωρίς τη συμμετοχή μεγάλων (σε ηλικία), χωρίς το άκουσμα των παλιών παγωνήσιων χορών και τραγουδιών. Σπάνια ν' ακούσεις τη γκάιντα, τη βεργινάδα, τη βασι-λαρχόντισσα, σπάνια να δεις στρωτό παγωνήσιο χωρό, και όπου αυτό θα συμβεί τότε καταλα-βαίνεις πως χωρεύει κάποιος με-ρακλής μεσήλικας.

Ας μάθουν λοιπόν οι νέοι μας σωστά τους δικούς μας scho-πούς. Υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που μπορούν να τους διδάξουν.

Ο σύλλογός μας είχε σκεφτεί κάποτε να δημιουργήσει χορευτι-κό με μοναδικό σκοπό τη διασκα-λία των Παγωνήσιων χορών. Ας το ξανασκεφτούμε. Ίσως τώρα να είναι ο κατάλληλος καιρός. Κάθε αναβολή θα είναι πολύ αργά.

Η ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Με χαρά διαβάσαμε στην εφη-μερίδα μας «ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» την έκδοση των τριών πρώτων βιβλίων της «Πω-γωνήσιας Βιβλιοθήκης».

Εάν κρίνουμε από τους τίτ-λους των βιβλίων και από την αγά-πη και το ενδιαφέρον που κατέχει τον εκδότη —συγγραφέα γι αυτά τα θέματα, νομίζουμε πως η επιτυχία τους θα είναι μεγάλη.

Ελπίζουμε στο επόμενο φύλλο να γράψουμε περισσότερα αφού πρώτα τα προμηθευτούμε και τα μελετήσουμε. Και μια υπενθύμιση.

Όσοι ενδιαφέρεστε να τα βοή-τετε κατά τόπους υπεύθυνους των συνδρομών της εφημερίδας. Για περισσότερες πληροφορίες στον Κ. Κωστούλα τηλεφ. 72586 ή 70485 Ιωάννινα (0651).

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ LEADER

Έπειτα από αρκετούς μήνες καθυστέρηση, λόγω σοβαρής ασθένειας του γιού του, θα συνε-χίσει τις εργασίες στο σχολείο και στο λάκκο ο υπεύθυνος μηχανι-κός.

Ήδη ξεκίνησε τις εργασίες του σχολείου με την αντικατάσταση των παραθύρων το σταθμό της κάτω αίθουσας και των λουτρών εν συνεχεία εργασίες.

Επειδή οι περισσότερες εργα-σίες του σχολείου είναι εσωτερι-

κές πιστεύουμε δε θα επιρεαστούν από τις καιρικές συνθήκες, σε αντίθετες με τις εργασίες του λάκ-κου που βλέπουμε να μετατίθε-νται για μετά το χειμώνα.

Όλα όμως θα πάνε ακόμη κα-λύτερα εάν το β' πακέτο «LEA-DER» περιέχει συμπληρωματική πίστωση για ολοκλήρωση των προβλεπόμενων εργασιών.

ΕΓΙΝΕ ΚΙ ΑΥΤΟ!

Την ημέρα της συναυλίας εκτός του μεγάλου αριθμού των επισκεπτών δεν έλειψαν και οι μικροπωλητές. Γέμισε το τσαϊρι με τραπέζια. Άλλοι πουλούσαν ξηρούς καρπούς, άλλοι διάφορα ψηλικά είδη, άλλοι έψηναν καλα-μπόκια.

Εκείνο όμως που μας έκανε με-γάλη εντύπωση και μας ξάφνιασε ήταν οι πωλητές λουλουδιών. Ομάδα μελών έφεραν γύρω τα τραπέζια και πουλούσαν με επι-τυχία το εμπόρευσμά τους.

Όταν δε η πίστα γέμισε και το κέφι άρχισε να ανάβει τότε άρχι-σαν και τα καλαθάκια με τα γαρύ-φαλλα να αδιάζουν και να ρέουν χορευτές και τραγουδιστές.

Όλα λοιπόν όπως τα θέλεις... η παράδοση.

ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΚΡΑΣΙΑ

Με το τέλος του Σεπτεμβρη αρχίζει και η περίοδος του τρύγου. Με τα σταφύλια που έχουν κι εφέ-τος οι κληματαριές προβλέπεται να βγάλουμε αρκετό τοίποπουρο.

Για όσους όμως επιθυμούν να φτιάξουν και κρασί ας ετοιμά-σουν τα βαρέλια και όπως πέρσι το φθινόπωρο θά σας φέρει όσους τόνους σταφύλι θέλετε. Για περισ-σότερες πληροφορίες αποτανθείτε στο Φόρη Κωσταρά. Άντε και κα-λά κρασιά.

ΟΙ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΣ

Επειδή μέχρι την ώρα που κα-ταθέσαμε την ύλη της εφημερίδας δεν είχαμε σίγουρες πληροφορίες για τους υποψήφιους προέδρους και συνδυασμούς, γι' αυτό δεν μπορούμε να σας ενημερώσουμε υπεύθυνα.

Από τη μέχρι σήμερα όμως κί-νηση βγάζουμε το συμπέρασμα πως μάλλον θα έχουμε δυο συν-δυασμούς.

Αναρωτιόμαστε όμως πού θα βοηθούν δεκατέσσερις τουλάχισ-τον υποψήφιοι.

Την απάντηση θα μας την δώ-σουν πολύ σύντομα οι ενδιαφερό-μενοι.

ΚΕΙΝΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΔΗΜ. ΒΑΡΔΗ

Του-του ακούστηκε στο έμπα του χωριού η Ταμπουά του Ταχυδρόμου.

Με μιας όλοι οι χωριανοί ξεχύθηκαν στους δρόμους και συγκεντρώθηκαν στο μαγαζί του χωριού που χρησίμευε σαν Παντοπωλείο, καφενείο, μαγείρειο και τόπος συγκεντρώσεως των κατοίκων.

Να και ο μπαρμπα Γιάννης, ο αγροτικός ταχυδρόμος, ξεπροβάλλει στην πλατεία του χωριού καβάλλα στο κόκκινο μολάρι του. Σταματά, ξεκαβαλικεύει, δένει του μολάρι του κάτω από την καστανιά, παίρνει την τσάντα του από την άλλη ένα ταχυδρομικό σάκκο γεμάτο κι έρχεται προς το μαγαζί. Καλημερίζει όλους χαμογελώντας, κάθεται στην συνηθισμένη του θέση, ανοίγει την τσάντα του κι αρχίζει να μοιράζει γράμματα, επιταγές, εφημερίδες και ότι άλλο έχει φέρει.

Όλοι κρέμονται από τα χείλη του ν' ακούσουν το όνομά τους, γιατί όλοι κάποιοι ξεσηκωμένοι έχουν: άντρα, παιδί, πατέρα, αδελφό και περιμένουν νέα τους. Χαμόγελα και χαρά ζωγραφίζονται στο πρόσωπο αυτών που πήραν γράμμα, ενώ αντίθετα μεγάλη θλίψη και απογοήτευση πιάνει εκείνους που δεν άκουσαν το όνομά τους. Ο Μπαρμπα Γιάννης όμως έχει για όλους έναν καλό λόγο.

Γιώργη καλώς το δέχθηκες, τι νέα σου γράφει;

Μην στενοχωριέσαι Νικόλα, χτες δεν ήρθε αυτοκίνητο από τα Γιάννενα και δεν μας ήρθαν γράμματα. Το γράμμα σου έμεινε στα Γιάννενα, να δεις στο άλλο δρομολόγιο θα στο φέρω. Βασίλενα από την Αμερική έχουν καιρό να έρθουν γράμματα. Μην στενοχωριέσαι, ο άντρας σου είναι καλά θα έρθουν όλα τα γράμμάτα του μαζεμένα.

Τελειώνει τη δουλειά του, πίνει τον καφέ του και το ρακί του, λέγει τα νέα από τα χωριά που πέρασε, μαζεύει τα πράγματά του χαϊρετά και φεύγει για το επόμενο χωριό.

Ο ταχυδρόμος, ο ήρωας της Ελληνικής υπαίθρου είναι ο μαντατοφόρος των χωριών μας. Αυτός φέρνει και τα καλά νέα αλλά και τα πικρά φαρμάκια (αρρώστια, θάνατο κ.λ.π.).

ΠΑΡΕ ΠΕΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΚΑΤΣΕ... ΓΡΑΨΕ ΤΑ

Πολλοί χωριανοί μας και πάρα πολλές χωριανές μας λένε πως δεν γράψαμε στα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» την τάδε είδηση, τη γέννηση ή τη βάπτισή του δεινά και ακόμη κάποια άλλη είδηση που έχει σημασία.

Εμείς τους λέμε: τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» ανήκουν σ' όλους του χωριανούς και φίλους του χωριού μας και τους παρακαλούμε θερμά: ΚΑΤΣΕ ΚΑΙ ΓΡΑΨΕ ΤΑ.

Χρόνια τώρα κάνει αυτή τη δουλειά. Ξεκίνησε παλληκάρι κι έγινε γέρος.

Με τις βροχές, τα κρύα και τα χιόνια του χειμώνα, αλλά και τις ζέστες του καλοκαιριού, αυτός τακτικός στη δουλειά του. Παλεύει μ' όλα τα στοιχεία αλλά και τα θερία της φύσης για να κάνει το καθήκον του. Φαίρνει και παίρνει γράμματα, λεφτά, δέματα. Δίνει χαρές κι ελπίδες σ' όλους, αλλά καμιά φορά σε μερικούς φαίρνει και πικρά μαντάτα. Προσπαθεί να είναι τακτικός στην ώρα του, για να μην καθυστερεί τους χωρικούς από τις δουλειές τους.

Όλοι τον αγαπάνε και το θεωρούν δικό τους άνθρωπο μα και ο ίδιος έχει δεθεί φιλικά με όλους ακόμη και με τα μικρά παιδιά. Χαίρεται στην χαρά του καθενός και λυπάται στην λύπη του. Συμμετέχει σε κάθε εκδήλωση των χωριανών (Πανηγύρι, γάμο, βάπτισή κλπ), τραγουδώντας μάλιστα με την ωραία του φωνή, μαζί με άλλους, κάποιο πολυφωνικό ανάλογο με την περίπτωση τραγούδι.

Ο ίδιος ανταποδίδει με κάθε τρόπο την αγάπη του, όταν κάποιος από τα χωριά που εξυπηρετεί βρεθεί στην έδρα του Ταχυδρομείου, από κέρασμα στο καφενείο μέχρι και φιλοξενία στο σπίτι του.

Να, λοιπόν, γιατί κατέχει την πρώτη θέση στις καρδιές των απλών χωρικών αυτός ο ειλικρινής, τίμιος, εργατικός κι εξυπηρετικός άνθρωπος.

Σημείωση:

Σε παράκληση του φίλου μου Δημ. Πότση να γράψω κάτι για τα Δολιωτικά από κείνα τα χρόνια στο χωριό, θυμήθηκα τον αξέχαστο (Μακαρίτη από χρόνια τώρα) ταχυδρόμο Μπαρμπα-Γιάννη Γκόγκο και γράφω αυτά τα λίγα λόγια ένα ευλαβικό μνημόσυνο στη μνήμη του και να θυμίσω σ' όλους την καλή αυτή ψυχή που τόσο είχαμε αγαπήσει όλοι μας μικροί και μεγάλοι.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΔΟΛΟ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕ

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται στο χωριό μας μια επίμονη προσπάθεια να ανακτήσει το Δολό την παλιά του προβολή.

Η τουριστική μονάδα του Φόρη Κωσταρά με το πράσινο και πλούσιο γρασίδι, τα πολύχρωμα λουλούδια, την αχυροκαλύβα, το πρωτότυπο μπαρ, το υπαίθριο αναψυκτήριο και τους ξενώνες, έδωσε στο χωριό καινούργια πνοή.

Και σαν να μην αρκούσε αυτό εμφανίστηκε στο χωριό μας και στο Πωγώνι η πρώτη οικογενειακή κολυμβητική υδατοδεξαμενή (πισίνα) εξοπλισμένη με την σύγχρονη τεχνολογία για την ανακύκλωση και καθαριότητα του νερού της.

Ιστορίες του χωριού

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

του Α. Κουτσουμπή

Τί σου είναι τέλος πάντων κι αυτή η πρόδος στην τεχνολογία!!! Δεν ξέρω τι γίνεται στα αστικά κέντρα· εδώ στο χωριό όμως είναι το κάτι άλλο. Προχθές πήρα στο τηλέφωνο ένα φίλο μου και αντί ν' ακούσω τη φωνή του, άκουσα ένα διάλογο δύο κυριών.

Την ίδια μέρα το τηλέφωνο σταμάτησε να λειτουργεί και επανήλθε στο ενεργό δράση μόνο του ύστερα από 24 ώρες.

Κατά τις 1 μετά τα μεσάνυχτα με σήκωσε από το κρεβάτι το κουδούνι του τηλεφώνου να με ρωτήσουν τι νομίζετε.

— Ο Σπύρος είμαι αυτού είναι ο Φόρης;

— Ποιόν θέλουν μου λέει η γυναίκα

— Είναι ο σκύλος και θέλει το Φόρη, είπα

— Ο Σπύρος.... ακούς;.... ο Σπύρος...

Άντε στο καλό σου κύριε, δε φτάνει που με σήκωσες από το κρεβάτι νυχτικά με περνάς και για κουφό στο τέλος. Κατάλαβες φίλε μου.

Την άλλη μέρα ήμουνα αδιάθετος και με πυρετό. Σηκώνω το ακουστικό μου ούτε μιλάει ούτε λαλάει το τηλέφωνο.

Δεν είναι τίποτε σοβαρό βέβαια αν όμως ήταν ανάγκη; Εδώ ακριβώς είναι το ωραίο με την υψηλή τεχνολογία. Αντί να τρέχουμε στα Γιάννενα κλείσινω τα μάτια μας σε κάποιο νοσοκομείο, χάρις σ' αυτήν, τα κλείνω στο χωριό μας εντόπιω χλοερών που λέει κι ο παππάς παίρνοντας μαζί του το ηλιοφώς του καταγάλανου ουρανού μας, λέγοντας κι ένα ευγενικό ευχαριστώ στην τεχνολογία μας και βαδίζουμε την μακαριανή οδό.

Ελα όμως που είμαστε εν ζωή και θέλωμε δεν θέλωμε θα συμβαδίζουμε με την τεχνολογία;

Ιδού λοιπόν: Παίρνεις έναν αριθμό να τακτοποιήσεις μια επείγουσα οικονομική συναλλαγή κι αντί ν' ακούσεις τη φωνή του χρηματοδότη σου ακούς συζήτηση επί θεμάτων κουζίνας π.χ. λάχανα, μπαστούνια, κουρκουτότητα και το μόνο που λείπει είναι η μυρουδιά από τα φαγητά σου που θα πάει κι αυτό θα γίνει. Η υψηλή τεχνολογία κι αυτό θα το καταφέρει.

— Εμπρός... εστιατόριο εκεί; μου λέτε σας παρκαλώ τι φαγητό έχω ακούς συζήτηση επί θεμάτων κουζίνας π.χ. λάχανα, μπαστούνια, κουρκουτότητα και το μόνο που λείπει είναι η μυρουδιά από τα φαγητά σου που θα πάει κι αυτό θα γίνει. Η υψηλή τεχνολογία κι αυτό θα το καταφέρει.

— Εμείς, επειδή κάνω δίαιτα δεν θα φάω τίποτε σήμερα.

Και ο διάλογος των κυριών συνεχίζεται

— Ξέχασα να σου πως χρυσή μου... Ελα το βράδυ για καφέ θα είναι η Μέλπω.

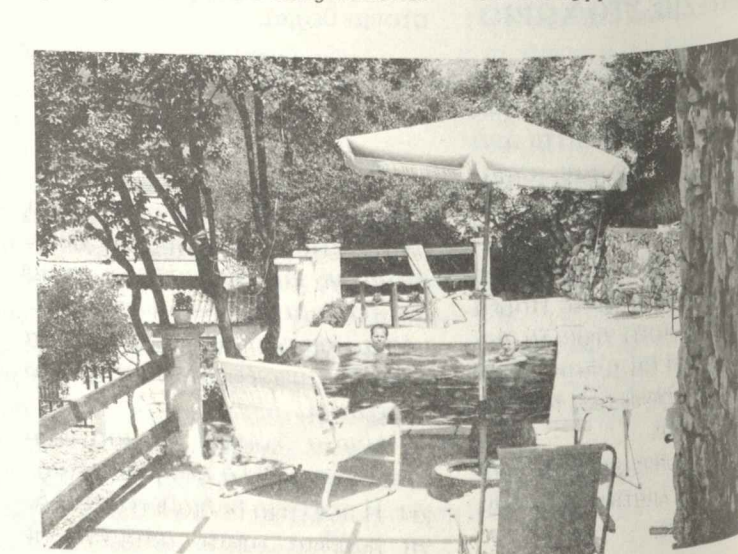
— Ποιά καλή η φλυτζανιού; Καλά μου τόπες, θάρρω αυτή τα βράδια να πάω.

— Ναι άλλα ξέρεις και το άλλο; Αύριο έρχεται ο λογαριασμός του τηλεφώνου.

Όλοι ξέρουμε ότι ο λογαριασμός έρχεται στην ώρα του. Εκείνο που ξέρουμε είναι πό τε θα έχουμε επικοινωνία με το τηλέφωνο χωρίς περιπέτειες.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΔΟΛΟ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕ

Ευχόμαστε στους ιδιοκτήτες ροσερή απόλαυση τους καλοκαιρινούς μήνες και όπως η παλαιά τους βρει και άλλους μισους.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

του ΑΧ. ΜΑΡΗ

Φθινόπωρο καλή εποχή
δροσιά ομίχλη και βροχή
οφέλιμες είναι οι βροχές
για κτηνοτρόφους και καλιεργη-
τές

Τελειώνουν και τα φρούτα
Κάχτες Γκόρτσες και λαμπούκια
ίσως βροής και λίγα κρύα
σιανέδα στους κήπους τα μπιστά-
νια

υπάρχουνε λίγα κυδώνια
σταμπέλια ή και στα αλώνια
ανοίγουνε και τα σχολεία
έξοδα για τα παιδιά τετράδια βι-
βλία

Η γης θα βγάλει χορταράκι
για να φάει το προβάτακι
μα και τα χωράφια ειδικά
για να σπείρουν τα Σπαρτά.

βέβαια η κάθε εποχή

έχει την χάρη στην αρχή
θ' αρχίσουν και τα κρύα τώρα
με βροντές βροχές και Μπόρα

Το πρωί σαν σηκωθείς
μια πάχνη στον κήπο σου θα δεις
εάν έχει την νύχτα ξεροβόρι
αυτό το γνωρίζουν οι γέροι όλοι.

Όλοι κάνουνε καύσιμα προμή-
θεια,
όχι βέβαια από συνήθεια,
οργάνωση θέλει ο χειμώνας
αυτός λογικός είναι κανόνας.

Στα χωριά μας ειδικά
ανάβουνε μασίνα, τζάκι, φωτιά
στίβες τα ξύλα κοιβαλάνε
γι' αυτά πολλά λεφτά χαλάνε.

Ορισμένοι σκέφτονται κι αλλιώς
βλέπετε ήρθε ο πολιτισμός
βάλανε καλοριφέρ και σώματα
των πλούσιων τα καμώματα.

ΔΩΡΕΑ

Ο κ. Χριστόφορος Βελόνας
εδώρισε στον Γεωργοδασικό
Σύλλογο μία γραφομηχανή
αξίας 35.000 δραχμών.

Το διοικ. συμβούλιο του
Συλλόγου ευχαριστεί τον κ. Βε-
λόνα ως μέλους των μελών του
Συλλόγου.

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Όργανο
του Εκπολιτιστικού
Συλλόγου Δολού Ιωαννίνων

Καλή 52
Τηλέφωνο 32.564

- * -

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χρήστος Τζόβας
Ιωάννης Μποντίνης
Δημήτριος Πότσης
Κώστας Μέξης
Βραβορίτου Αγνή
Παπακώστα Ελένη
Κωσταρά Έλλη

- * -

Χειρόγραφα που δημοσιεύ-
ονται ή όχι, δεν επιστρέφονται.
- * -

Οι ενυπόγραφες συνεργασίες
εκφράζουν τις απόψεις εκείνων
που υπογράφουν.

Διαβάσαμε στην «ΕΠΤΑΛΟΦΟ» των Αθηνών (Δεκ. 93) την παρακάτω κριτική του κ. Κώστα Τσιλιφάντου σχετικά με το βιβλίο του Θανάση Λέμου «Οι Δρυμάδες του Πωγωνίου». Θεωρήσαμε χρήσιμο να μεταφέρουμε στις σελίδες των «Δολιωτικά» την αναφορά του για ενημέρωση των αναγνωστών μας και να συστήσουμε το τόσο αξιολόγο βιβλίο του Λέμου και αυτό του συγχωριανού μας μελετητή κ. Λεωνίδα Κουτσουμπή. Η έρευνα επιστημονική πραγματεία που αφορά το Παλαιοπωγώνι όπου από ετών συνεχίζονται αρχαιολογικές έρευνες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΕΜΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ» ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1993
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ ΚΩΣΤΑ Γ. ΤΣΙΛΙΜΑΝΔΟΥ

«ΟΙ ΔΡΥΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ»

(Ιστορία-Λαογραφία-Προσωπικότητες κλπ).

Ιωάννινα 1992

Ο φίλος και συνάδελφος Αθανάσιος Δέμος κινούμενος από μεγάλη αγάπη για το γενέθλιο τόπο του κάθησε κι έγραψε την ιστορία του χωριού του, των Δρυμάδων Πωγωνίου με τα έθιμα, τα κοινωνικά γεγονότα, τις γιορτές, τις παραδόσεις και τα τοπικά δημοτικά τραγούδια του.

Αναζητώντας τις αρχές της ιστορίας του χωριού του και ερευνώντας τις λίγες πηγές της παραμυθιστικής ιστορίας μας συστέτισε, συν τις άλλες, τις Δρυμάδες Πωγωνίου με τις Δρυμάδες της Βόρειας Ηπείρου που βρίσκονται στην περιοχή της Χειμάρρας.

Έφθασε έτσι σ' ένα πολύ πιθανό συμπέρασμα: Γύρω στα 1600-1650 οι πρώτοι κάτοικοι του χωριού που πρέπει να ήταν οι Δρυμαδιώτες της Χειμάρρας που άρριαν από τα μέρη τους για να αποφύγουν το βίαιο εξισλαμισμό που έγινε πιο γρήγορα μετά την επανάσταση του Διονυσίου του Σκυλοδόσου στα 1611.

Το βιβλίο έχει βέβαια ενδιαφέρον περιορισμένο λόγω του τοπικού κλίματος του κυριαρχεί σ' αυτό. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι δεν είναι γραμμένο με κέφι και έρωτα καθαρότητα ελληνική, που αφορά τόσο την εξιστόρηση όσο και τα ιστορικά γεγονότα. Ο κ. Δέμος ήταν γνωστός ως διακεκριμένος φιλόλογος, τώρα χαϊρόμαστε και τη γραφίδα του.

Στο βιβλίο του γίνεται λόγος και για άλλα γειτονικά χωριά. Εκεί μαθαίνουμε πως το όνομα του υψηλότερου βουνού του Πωγωνίου (ύψος 2486 μ.) Νεμέρτσικα είναι μετεγενέστερο.

Κατά τον πωγωνισμό ερευνητή Σπύρο Στοίτη πρόκειται για παραφθορά της λέξης Νημερτής, λέξης ομηρικής που σημαίνει αλάνθαστος. Πάντως στο μεσαίωνα το βουνό δεν ονομαζόταν Νεμέρτσικα, αλλά Μερόπη. Κατά τον Ι. Λαμπρίδη και αυτή η ονομασία προήλθε από κακή αντιγραφή του ονόματος Αέροπος ή Αερόπης.

Επιφανές τέκνον των Δρυμάδων Πωγωνίου ήταν ο παρ' ολίγον πατριάρχης Νεόφυτος, που τελικά έγινε Μητροπολίτης Δέρκων (1865-1875). Ο κ. Δέμος μας λέει ότι βρίσκεται θαμμένος στα Θεραπεία (ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ).

Μετά την εντόπιση μας στις κοινωνικές εκδηλώσεις των Δρυμαδιωτών, που ξεπερνούν σε καλύτερες εποχές τους 300, φτάνουμε στη σημερινή σκληρή πραγματικότητα οι μόνιμοι κάτοικοι να μη ξεπερνούν τους οχτώ...

Ήδη το 1969 κλείσαν όλα τα Δημοτικά σχολεία που λειτουργούσαν με τρεις αθητές και φυσικά και των Δρυμάδων που συγχωνεύτηκε με το Δημοτικό Σχολείο Πωγωνιανής.

Εκεί μαθαίνουμε και την ετυμολογία της Βοστίνας, παλαιότερη ονομασία της Πωγωνιανής, η οποία κατά τον Π. Αραβαντινό εσήμανε ένα φόρο που επιβλήθηκε για πρώτη φορά στα 1700. Επιβάλλονταν σε κάθε αρσενικό χριστιανό-αίμο ως μια ορισμένη ηλικία.

Από τις φράσεις «να δώσουμε τη Βοστίνα», «εφάρμα τη Βοστίνα», «ελλήκωσα τη Βοστίνα», τελικά έμεινε το όνομα στο χωριό και κατέληξε η λέξη Βοστίνα να σημαίνει Κέντρο.

Έχω μια δίκαιη απορία όμως. Όλα αυτά προϋποθέτουν χωριό πριν από την επιβολή του φόρου. Πώς όμως ονομαζόταν τότε, πριν η φορολογία επιβάλει την ονομασία της;

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Καλημέρα σε όλην την Δολιωτική επιτροπή σας χαϊρετώ με θαυμασμό και γάλη για τις δραστηριότητές σας και εύχομαι πάντα πρόοδο και ενέργειες σω-
τές για το καλό του χωριού μας.

Μετρίμηση και Αγάπη

Θεοτής 1994

Αχ. Μάρης

Άγιος Δημήτριος 4-7-94

αγαπητοί μου,

Ετοίμασα κάτι για τον Αύγουστο. Αν το κρίνετε κατάλληλο και κυκλοφορή-
ει η εφημερίδα τον Σεπτέμβριο, το δημοσιεύετε.

Μαζί με σας χαϊρετώ και όλους τους φίλους συνεργάτες σας και εύχομαι ο
θεός να σας χαρίσει υγείαν και ψυχικήν αντοχήν, ώστε να συνεχίζετε, το θαυμά-
σιο και βαρύ έργο σας, της ενημέρωσης των Δολιωτών δια των ΔΟΛΙΩΤΙΚΩΝ.

Με πατριωτικούς χαϊρετισμούς και αγάπη

Ι. Παπαϊωάννου

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΔΟΛΙΩΤΙΣΣΑΣ

Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΚΛΩ

«Πάμε στο χωριό μας, στο σπίτι μας» ήταν τα τελευταία λόγια της θείας Χαρίκλως που μου είπε στην τελευταία επίσκεψή που είχα κάνει λίγες ημέρες προτού πεθάνει.

Μέσα στη λήθη των σκέψεών της και τις υπερδεμένες αναμνήσεις από την περασμένη της ζωή πάντα μιλούσε για το χωριό και το σπίτι της και η νοσταλγία της φαινόταν στο σκυθρωπό της βλέμμα. Η ψυχή της ήταν δεμένη με τα περασμένα της στο χωριό χρόνια, που αν και δύσκολα και στερημένα για την θεία Χαρίκλω ξυπνούσαν ημέρες γεμάτες ζωντάνια, εργατικότητα και δημιουργικότητα. Η θεία Χαρίκλω ήταν μια καλή Δολιώτισσα, νοικοκυρά και εργατική γυναίκα που μέχρι τα τελευταία της δούλευε και το σπίτι της ήταν πάντα γεμάτο απ'όλα. Τα αμάρια της γεμάτα γέννημα τα δοχεία γεμάτα με τυρί και βούτυρο και η αυλή της στολισμένη με ίσια ξύλα (ντουμπίτσια) βαλμένα στον οβρορό με τάξη.

Κάπως έτσι άφησε το σπίτι της η

θεία Χαρίκλω όταν ένα πρωινό του φθινοπώρου κατά τον εμφύλιο πόλεμο βρέθηκε μετά από πολλές περιπέτειες πολιτική πρόσφυγας στην Ρουμανία. Μετά τον επαναπατρισμό της γύρισε στο Δολό πάλι και άρχισε να δουλεύει με τον ίδιο ζήλο να αναστηλώσει το κατεστραμμένο σπίτι της και να αναπληρώσει όλα εκείνα που είχε χάσει τόσα χρόνια.

Με όση δύναμη και κουράγιο της έμεινε, βοηθούσε τον άνδρα της τον θείο Κώστα σαν καλή σύζυγος και τα παιδιά της στα οποία στάθηκε καλή μάνα και τα εγγόνια της σαν καλή γιαγιά, αφού χρόνια τώρα ζούσε μαζί τους στα Γιάννενα μετά από το θάνατο του θείου Κώστα.

Στις 12 Σεπτεμβρίου όμως, η θεία Χαρίκλω έπαψε να ζει.

Η ηλικία των 92 χρόνων την αξίωσε να δει τα παιδιά της και εγγόνια της όλα αποκατεστημένα και αγαπημένα που της συμπαραστάθηκαν τόσο σε όλη την ζωή της όσο και στην τελευταία της ώρα.

Το σπίτι της άνοιξε διάπλατα την ημέρα της κηδείας της για να την δεχτεί για τελευταία φορά, έστω και με τα μάτια ασφαλιστά για πάντα. Τα παιδιά της και εγγόνια της με βαθύ πόνο γύρω της εκπλήρωσαν έτσι την επιθυμία της «πάμε στο χωριό μας, στο σπίτι μας».

Η κηδεία της ήταν πάνδημος, όλοι οι συγγενείς φίλοι και χωριανοί την συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία ψελίζοντας συγχρόνως αιωνία η μνήμη.

Αιωνία σου η μνήμη θεία Χαρίκλω και να είναι ελαφρύ το χόμα του Αγίου Γεωργίου μας που σε σκέπασε.

Από αυτού που θα είσαι πιστεύω πως η ψυχή σου θα περιφέρεται για πάντα στο χωριό και στο σπίτι σου που τόσα νοσταλγούσες.

Δολιώτισσα

ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ

Θα θυμάστε την Χριστίνα (Διαμανούκου) και το ωραίο της γραμμά από την πρώτη επίσκεψή της στο Δολό.

Ύστερα από δύο χρόνια επανήλθε με την εξαδέλφη της Ελένη (κόρη Παύλου Διαμανούκου) και παρέμειναν στο χωριό 10 μέρες. Σε σημείωμα που μας άφησε, εκφράζει και πάλι την χαρά της για την επίσκεψη και τις εντυπώσεις της από την περιοχή.

Δυσκολεύτηκα, μας λέγει, να αναγνωρίσω το χωριό μας ύστερα από τόσες καινοτομίες που έγιναν στη γειτονιά και το χωριό γενικότερα. Πλακόστρωτη πλατεία και αυλόπορτα, ανακαινίσεις σπιτιών, άνετη πρόσβαση στον Λάκκο και την «νεροτρονιά» και τόσα άλλα. Παρακολούθησα συναυλία τραγουδιού σ' ένα επιβλητικό παρασκήνιο. Παρακολούθησα ένα θεατρικό έργο αρκετά ενδιαφέρον, χόρεψα στο πανηγύρι, συνέφαγα στο κοινοτικό τραπέζι, συμμετείχα σε επισκέψεις εορταζόντων και τόσα άλλα.

Δεν παραλείπει να μας πει και το

παράπονό της:

Έχασα μας διηγείται τον ύπνο μου διότι ο γδούπος της μουσικής του μπαρ συνεχίζονταν και μετά τα μεσάνυχτα κάτι που δεν επιτρέπεται στην Αμερική. Οι γείτονές μου δεν πιστεύω να είναι ευχαριστημένοι μ' αυτή την κατάσταση και προτείνω να σταματά ή να χαμηλώνει ο τόνος της μουσικής μετά τις 12. Θέλω το χωριό μας να παραμείνει μια γωνιά ξεκούρασης και ηρεμίας.

Το 15αύγουστο οικογενειακάς επισκέφθηκα την Σωπική στην Αλβανία και ήταν οι μόνοι Έλληνες επισκέπτες στο πανηγύρι της.

Στο σημείωμά της συγχαίρει τους Δολιώτες για το ενδιαφέρον που δείχνουν για το χωριό τους και εύχεται μαζί με την Ελένη χαρούμενες μέρες, ευχάριστα πανηγύρια και πρόοδο, επιζητώντας ότι θα φέρει φίλους της επισκέπτες από την Αμερική να χαρούν την ομορφιά της φύσης στην περιοχή, να γνωρίσουν την παράδοση, τους καλούς ανθρώπους, τον καθαρό αέρα και την ηρεμία του τόπου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

— Στα Ιωάννινα έγινε ο γάμος της Χαράς Πότση, κόρης του Δημητρίου Πότση.

— Στην Ουγγαρία έγινε ο γάμος του γιού του Ηλία Βλάχου

— Στη Θεσσαλονίκη έγινε ο γάμος του Βασίλη Παγούνη, γιός του Νίκου Παγούνη.

Ευχόμαστε στα νιόπαντρα και στις οικογένειές τους να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στα Ιωάννινα ο Κώστας και η Δήμητρα Πανταζή βάπτισαν το κοριτσάκι τους.

Του χάρισαν το όνομα Πολυξένη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στο Δολό η Χαρίκλεια Πότση.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Παναγιώτης Παπαδημητρίου.

Η εφημερίδα μας εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στους δικούς τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

— Τελέστηκε στο Δολό ετήσιο μνημόσυνο της Μαγδαλινής Ντύντη.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

— Ο Ελευθέριος Φωτόπουλος γιός τους Χρίστου Φωτόπουλου τυχε στο Πολυτεχνείο Πατρών Ηλεκτρολόγος Μηχανικός.

— Ο Σπύρος Καρακίτσος Παναγιώτου, πέτυχε στη Νομική Ιωαννίνων.

Θερμά συγχαρητήρια και ανώτερα.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

1. Αγλαΐα Αναστασίου στη μνήμη των γονέων της	δρχ. 50,00
2. Φώτιος Κούρος	» 10,00
3. Παναγιώτης Σιούλας στη μνήμη των γονέων του	» 20,00
4. Σπύρος Πότση	» 10,00
5. Χρυσάνθη Ζωΐδη	» 10,00
6. Βασίλειος Νάτσικας	» 10,00
7. Ελευθερία Αναστ. Διαμάντη εις μνήμη γονέων της	» 20,00
8. Ελένη Βάσση	» 50,00
9. Πηνελόπη Εξάροχο	» 5,00
10. Αθανάσιος Παπαδημητρίου	» 20,00
11. Γεώργιος Λέκκας	» 5,00
12. Περσεφώνη Παγούνη	» 10,00
13. Ανθούλα Ράπτη	δολάρια
14. Μαργαρίτα και Κίμων Μπολάνος στη μνήμη των γονέων τους	» 1,00
15. Βασιλική Παπαχαρίση στη μνήμη γονέων και συζύγου της Ηλίας	δρχ. 10,00
16. Γιάννης Λιόλιος στη μνήμη Αριστούλας Στεφάνου Νάστου	» 10,00
17. Γεώργιος, Λευκοθέα, Νικόλαος και Χριστόφορος Ζωΐδης	» 20,00
18. Ελένη Μέξη-Παπακώστα	» 5,00
19. Λεάνδρος Δούμας στη μνήμη Παναγιώτη Παπαδημητρίου	» 10,00
20. Ηλέκτρα Δούμα στη μνήμη Παναγιώτη Παπαδημητρίου	» 10,00
21. Αριστείδης Σάρορας στη μνήμη Παναγιώτη Παπαδημητρίου	» 10,00
22. Ιωάννης Λιόλιος στη μνήμη Χαρίκλειας Πότση αντι στεφάνου	» 10,00
23. Ευτυχία Μαργαρίτη στη μνήμη της μητέρας της Μαγδαλινής	» 10,00
24. Ρεβέκκα Μποντίνη στη μνήμη της γιαγιάς της Μαγδαλινής Ντόντη	» 10,00
25. Φωτόπουλος Ιωάννης	» 5,00
26. Εσφιγγή Καλλιρόη	» 5,00
27. Κούρος Σπύρος	» 5,00
28. Φούκος Γεώργιος στη μνήμη γονέων του	» 5,00
29. Μπότσκου Τούλα στη μνήμη της μητέρας της	» 5,00